

Z historie hrusické fary

K rozhodnutí o stavbě nové farní budovy došlo v roce 1787. V květnu tohoto roku bylo započato se stavbou a v září bylo již celé přízemí hotové a zastřešené vysokou valbovou střechou. Celkové náklady na novostavbu činily 1 100 zlatých.

Prvním hrusickým farářem byl P. Bohumír Postřechovský, který přišel do Hrusic z cisterciáckého kláštera na Zbraslavi.

Na počátku 20. století /v roce 1902/ byla provedena větší oprava budovy a bylo zřejmé, že stav a dispozice objektu už neodpovídá potřebám duchovní správy hrusické farnosti. Nový hrusický farář P. J. Brhovský spolu s představiteli obce a církve usiloval o celkovou rekonstrukci a přístavbu fary. Jeho úsilí bylo úspěšné a budova prošla v období mezi dubnem a srpnem 1914 rekonstrukcí. Bylo rozšířeno podsklepení a přistavěno nové první patro. Náklady byly vyčísleny na 16 675 rakouských korun. Touto přestavbou nabyla nemovitost čp.43 dnešní podoby.

Do roku 1953 obýval a používal tuto budovu poslední hrusický farář P. Josef Brhovský, po jeho smrti zůstala neobsazena.

V 50.a 60.letech využívala obec faru k nejrůznějším účelům. Byla zde zřízena „schůzovní místnost“, na čas umístěna 1.třída hrusické školy, ve dvou místnostech prvního patra se delší dobu nacházela ordinace dětského lékaře a dětská poradna. V 70. letech minulého století pak byly zřízeny v levé části přízemí a v horním patře 2 bytové jednotky bez sociálního zařízení, v nichž se vystřídala řada nájemníků.

Mezi nejslavnější okamžiky hrusické fary patří návštěva Karla Kardinála Kašpara, arcibiskupa pražského a primase českého, v červnu 1936 a účast papežského legáta a apoštolského nuncia Mons. Diega Causeura na oslavách 800. výročí 1. zmínky o Hrusicích.